

Jolantas Sondores ilustrācijās mājo košas krāsas un dzīvesprieks

«Pārceļoties uz Tukumu, zīmēšana kļuva par svarīgāko manas dzīves nodarbi. Esmu te un turpinu izkopt savas prasmes, īstenojot dažādus radošus projektus,» saka Jolanta Sondore

Inga Kaļva-Miņina

«Čau! Esmu ilustratore Joylanta Art vai vienkārši Jolanta Sondore. Esmu ilustratore, sava mazā uzņēmuma radītāja, gūstu pieredzi un turpinu apgūt jaunās prasmes. Tāpat arī esmu bērnu grāmatu ilustratore, nodarbojos ar grafisko dizainu, sapņoju lielus sapņus, pamazām papildinu savu mājas tipogrāfiju ar dažādām ierīcēm un brīnumiem, lai piedāvātu arvien plašāku un unikālāku labumu klāstu, aizraujos ar košām krāsām, rokdarbiem, nespēju iztikt bez garām pastaigām mežā, patīk braukt ar velo, mans mīļākais gadalaiks ir pavasaris, kā arī esmu saimniece divām milulēm – sunītei Vinnijai un kaķenei Pūkai. Mīlu lasīt, labi pastrādāt un ar labi padarīta darba sajūtu arī labi atpūsties.» Tik dzīvespriecīgu aprakstu, ko par sevi uzrakstījusi jaunā māksliniece, var izlasīt viņas mājaslapā www.joylantaart.com.

JOLANTA SONDORE spēj iedvesmot – gan ar pieredzes stāstu par to, kā nolēma sekot savam sapnim, gan arī ar saviem košajiem darbiem – kartītēm, uzlīmēm, grāmatu ilustrācijām –, kas priecē gan mazus, gan lielus. Jolantas dzimtajā pusē ir Rēzeknes novada Viļāni, bet šobrīd viņa dzīvo Tukumā, kur mājvietu radusi viņas radošā studija – vieta, kurā var īstenot viskrāsainākos sapņus.

Vislielākais iedvesmas avots – tētis

«Kad es pievērsos zīmēšanai? Jāpadomā, vai es pievērsos zīmēšanai vai zīmēšana pievērsās man, jo šī nodarbe visu laiku ir gājusi man līdzi, arī laikos, kad likās, ka māksla jau nav nekas nopietns, jāpabeidz skola un jāstrādā kāds īsts darbs,» mūsu sarunu iesāk Jolanta. Interese par zīmēšanu viņai esot sākusies jau bērnībā, iedvesmojoties no bilžu grāmatām un «Donalda Daka» komiksiem.

«Bet vislielākais iedvesmas avots ir mans tētis, kurš brīvajos brīžos zīmē, kad āra darbi ir apdarīti, glezno. Atceros, kad man bija 3–4 gadi, skatījies, kā viņš glezno ainavu, un nodomāju, ka es arī tā kādreiz gribētu. Gadi ir gājuši uz priekšu, ir prieks redzēt, ka tagad jau tētis man prasa kādus padomus saistībā ar gleznošanu. Šī ir forša sajūta,» saka Jolanta, atklājot, ka nu viens no otra mācās un dalās ar padomiem.

Izrādās, mācoties 8. klasē, Jolanta ar grafīta zīmuli zīmējusi cilvēku portretus, tā sev pelnot kabatas naudu. Par pirmo pasūtījumu esot saņēmusi divus latus. Arī studējot Rīgā, portretu zīmēšana turpinājās, tomēr nešķita, ka dzīves ceļš varētu būt saistīts ar mākslu. Kā īpaši nozīmīgu darbu Jolanta uzsver grupas «Tautumeitas» dalībnieču portretzīmējumu: «Piedāvāju viņas uzzīmēt, jo dziedātājas tik skaisti izskatās ar kroņiem. Galarezultāts mūzikēm ļoti patika, un šis A1 izmēra milzīgais portrets pat devās līdzi grupai koncerttūrēs,» atceras Jolanta.

Jolanta ir absolvējusi Viļānu Mūzikas un mākslas skolas vizuāli plastiskās mākslas izglītības programmu, tomēr visu, ko šobrīd dara saistībā ar ilustrēšanu un grafisko dizainu, ir apguvusi pašmācības ceļā. «Ekonomikas un kultūras augstskolā mācījies par kultūras menedžeri. Prakses laikā jauniešu centrā organizēju konferenci jauniešiem, pēc studijām šajā centrā kādu laiku arī strādāju. Pēc darba centrā sapratu, ka māksla neliek man mieru. Pašmācības ceļā sāku apgūt grafisko dizainu, iegādājoties savu pirmo

grafisko planšeti. Starp darba meklējumiem sāku attīstīt šīs prasmes, kas man vēlāk ļoti noderēja, jo nonācu darbavietā, kur grafisko dizainu varēju apgūt nevis no YouTube, bet uzklusot kolēģa padomus. Šie jaukie kolēģi mani iedrošināja izveidot Instagram kontu saviem zīmējumiem,» stāsta Jolanta.

Kovida laikā iepazīst digitālo mākslu

«Sākās lielā mājāsēde, domāju, ko daru ar savu dzīvi, cik liela loma manā dzīvē ir mākslai. Iepazinu digitālo mākslu, līdz sapratu, ka jāseko savam aicinājumam un jāiet savs ceļš. Tad nu aizgāju no darba. Joprojām uzskatu, ka tas bija ļoti riskants solis tajā milzīgajā neziņas laikā, kas tolaik valdīja. Tomēr viss bija veiksmīgi – dzīvoju Rīgā, bet, aizejot no darba, pēc brīža parādījās iespēja pārcelties dzīvot uz Tukumu, no kurienes nāk mans dzīvesbiedrs. Vīlināja doma, ka te ir iespēja tikt pie savas darba studijas – atsevišķas telpas, kurā radoši izpausties,» stāsta Jolanta. Viņa atceras, cik sākumā sapnis par savu radošo stūrīti bijis nereāls: «Savā Purvciema dzīvoklītī zīmēju pasūtījuma portretus, blakus veļa žāvējas, stāv ritenis, man tāds maziņš stūrītis, kur zīmēt, un es domāju – cik labi būtu pašai sava radošā telpa.»

Lai arī licies riskanti pamest ierasto ikdienu un draugus Rīgā, Jolanta nenobijās, bet ļāvās nezināmajam. «Pārceļoties uz Tukumu, zīmēšana kļuva par svarīgāko manas dzīves nodarbi. Esmu te un turpinu izkopt savas prasmes, īstenojot dažādus radošus projektus. No zīmumu portretiem esmu nonākusi pie digitālās mākslas, sāku zīmēt apsvēkuma kartītes, uzlīmes. Es visu laiku attīstos,» saka māksliniece, kurai kovida laiks ļāva izmainīt savu dzīvi, atrodot nodarbi, kas sagādā prieku.

Jautāju Jolantai, ar ko viņu piesaista digitālā māksla. «Tā ir iespēja vēl plašāk izpausties. Ja zīmē ar akvareli vai eļļas krāsām, tev jāpagaida, kamēr tās nožūst, lai vari turpināt darbu. Pieļaujot kļūdu, to labot ir krietni grūtāk. Digitālā māksla sniedz milzīgu brīvību, tu vari apvienot neiedomājamas lietas un rediģēt uzzīmēto, kā un kad vēlies. Paies mēnesis, un tu atkal vari kaut ko uzlabot,» saka māksliniece.

Jolanta ir Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Radošo industriju Biznesa Pirmsinkubatora programmas absolvente un stāsta, ka ļoti novērtē iegūtās zināšanas un pieredzi, kas ļāva pilnveidot savu uzņēmējdarbību. Tā, piemēram, ieklausoties padomos, viņa atjaunoja savu zīmolu, no «Jolanta zīmē» kļūstot par «Joylanta Art» (te ir arī tāda kā vārdu spēle, jo «joy» no angļu valodas nozīmē «prieks»), savukārt Jolanta ar saviem darbiem vēlas apkārtējos radīt prieku.

Piepilda sapni par grāmatu ilustrēšanu

«Man ļoti patīk lasīt grāmatas. Neesmu gājusi bērnudārzā, bet ar mammas palīdzību iemācījies lasīt. Lasīšana tik ļoti aizrāva, ka pirmsskolas vecumā, kad sava vecuma literatūra bija izlasīta, vecāki devās uz bibliotēku lūgt, lai varu lasīt sākumskolas literatūru. Atceros, ka studiju laikos it kā pa jokam ieminējos, ka būtu forši kādreiz ilustrēt bērnu grāmatu. Tomēr pašai šis sapnis nelikās reāls, līdz pirms diviem gadiem vienā vakarā saņēmu ziņu, ka cilvēkam ļoti patīk manas ilustrācijas, un vai es gribētu ilustrēt grāmatas vāku,» stāsta Jolanta.

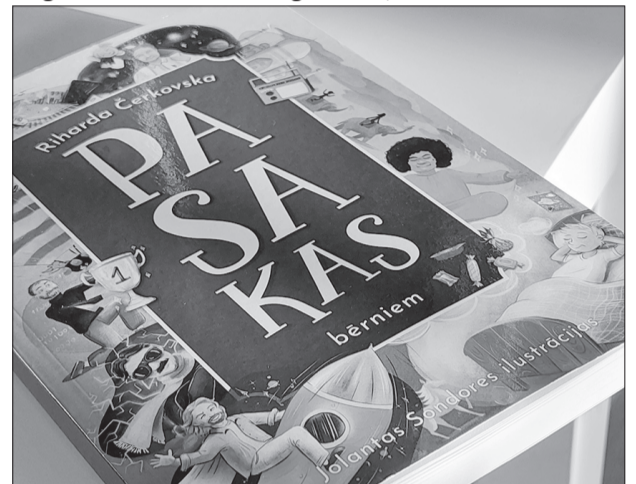
«Viss sākās ar Riharda Čerkovska grāmatu «Doktors Haštags un Prāta kontroles gadžets», kurai tapa vāks, vēlāk viņa sieva Miera Kūpa izdeva dzejas grāmatu «Nakts Mani Zog», kurai veidoju vāku un izstrādāju grāmatas prezentācijas vizuālo materiālu. Pagājušajā gadā Rihards izdeva grāmatu «Čerkovska pasakas», kurā pazīstamas personības ilustrētas patiesos vai izdomātos piedzīvojumos, lai iedvesmotu bērnus ticēt saviem sapņiem. Esmu šīs grāmatas ilustratore,» stāsta māksliniece, atklājot, ka ilustrēt grāmatas nav nemaz tik viegls darbs.

Jautāju Jolantai, vai viņu iedvesmo kāda cita Latvijas ilustratora darbs. Viņa atbild: «Viena projekta laikā mums ir izveidojusies Latvijas ilustratoru domubiedru grupiņa. Ir liels prieks sekot viņu aktivitātēm, mani, piemēram, iedvesmo Dace Krēšlīņa, kura arī pašmācības ceļā apguvusi zīmēšanas prasmes, izdevniecībā «Zvaigzne ABC» izdevusi divas pašas uzrakstītas un ilustrētas grāmatas.» Kā teic Jolanta, arī viņa labprāt sadarbotos ar kādu Latvijā zināmu izdevniecību, jo līdz šim strādājusi ar autoriem, kuri grāmatas izdod paši.

Kādam tad jābūt labam ilustratoram? «Noteikti jābūt radošam, jāspēj ieciesties vēstījuma noskaņā, lai zinātu, kā to atveidot ilustrācijās, kā izvēlēties pareizās krāsas. No otras puses – jāievēro grafiks un termiņi. Valda stereotipi, ka mākslinieki bieži vien ir kā pa gaisu, bet grāmatas ir nopietns projekts, kas prasa milzīgu koncentrēšanos, termiņu ievērošanu, nedrīkst ieslīgt neaktuālās detaļās. Tev jāuzzīmē atvērums, bet tu ilgi skribinies pie ziedlapiņas. Jābūt plūstošam, gaisīgam, iedvesmotam un radošam, bet jāspēj arī stāvēt uz zemes,» atklāj grāmatu ilustratore, kura šobrīd strādā jau pie nākamās grāmatas.

«Digitālā māksla sniedz milzīgu brīvību,» saka māksliniece

Riharda Čerkovska grāmatai «Doktors Haštags un Prāta kontroles gadžets» tapa Jolantas zīmētais vāks, savukārt grāmatai «Čerkovska pasakas» viņa radīja arī ilustrācijas

Jolanta piedāvā personalizētas ilustrācijas uzņēmumiem un privātpersonām, grafiskā dizaina un drukas pakalpojumus. Ielūkojoties viņas mājaslapā www.joylantaart.com, var atrast arī daudz skaistu lietu – kartītes, uzlīmes, auskari –, kas būs jauka dāvana svētkos

Ar prieku viesojas dzimtajā Latgalē

Lai arī Tukums ir krietnā gabalā no dzimtajiem Viļāniem, Jolanta uz mājām atbrauc vismaz reizi mēnesī. Lai arī jau desmit gadus, kā pati saka, ir pametusi ģimenes līgzdīņu, māju un tuvo cilvēku klātbūtnes sajūta viņai ir ļoti svarīga. «Tā kā esmu pašnodarbinātā, varu atļauties būt savā ritmā un doties, kur un kad gribu,» saka Jolanta, uzsverot, ka, protams, jāmeklē sabalansēt savu laiku, lai nošķirtu darba pienākumus no ikdienas dzīves un nebūtu tā, ka 24/7 domā tikai par darbu.

Kā sirsniņu notikumu Jolanta atceras pērn piedzīvoto viesošanās Viļānos. «Bija ļoti jauki doties ciemos uz Viļānu Bērnu un jauniešu centru, kā arī uz absolvēto mākslas skolu, lai darbotos kopā ar bērniem un jauniešiem, iepazīstinātu viņus ar digitālo mākslu un dalītos savā pieredzē. Tas bija īpašs mirklis – doties uz skolu ne kā skolēnam, bet nu jau kā viesim, iedvesmojot bērnus dzimtajā pusē. Un tas savukārt iedvesmoja arī mani pašu, ikdienā esot citā Latvijas pusē,» stāsta Jolanta.

Pie Jolantas var vērsties, lai īstenotu dažādas radošas idejas, sākot ar personalizētām ilustrācijām līdz uzlīmju drukai (viņa piedāvā personalizētas ilustrācijas uzņēmumiem un privātpersonām, grafiskā dizaina un drukas pakalpojumus). Tagad Jolanta ir arī atgriezies pie sava pamatskolas hobija – rotu izgatavošanas. «Kad ilgstoši darbojies pie digitālajiem ekrāniem, ir atsvaidzinoši praktiski padarboties,» teic māksliniece. Ja gribas smelties iedvesmu, rast risinājumu savai radošajai idejai vai ja vēlies atrast košu un sirsniņu dāvanu, tad ielūkojies mājaslapā www.joylantaart.com! ▣

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Jolantas Sondores ilustrācijās mājo košas krāsas un dzīvesprieks» saturu atbild SIA «Vietējā».

MAF
Mediju atbalsta fonds